

РЕШЕНИЕ

№ 40257

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9595** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалбата на А. И. И. от [населено място] срещу постановеното по НАХД № 3340/2025 година по описа на Районен съд - София, Решение № 2426/01.07.2025 година. Жалбоподателят твърди, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс. Твърди, че съдебното решение не е мотивирано, както и че въззивният съд неправилно е приел, че наказателното постановление е издадено при спазване на административнопроцесуалните правила. Твърди, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са описани различни факти. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че има качеството на водач на моторно превозно средство, както и че са били налице основания за извършване на проверка. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXI тричленен състав, след преценка на наведените с жалбата касационни основания и представените в хода на административнонаказателното и въззивното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на А. И. И. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 24-4332-030660/18.12.2024 година на Началника на група в Сектор „Пътна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи, с което са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от Закона за движението по пътищата затова, че на 28.11.2024 година, в 16,50 часа, на [улица], към разклона на [населено място], при управление лек автомобил марка „М. С 500“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и не е изпълнил предписанието за медицинско изследване за вземане на кръвна проба с талон № 0179370.

С Решение № 2426/01.07.2025 година, постановено по НАХД № 3340/2025 година по описа на Районен съд – София въззивният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че на 28.11.2024 година, в 16,05 часа А. И. е управлявал лек автомобил марка „М. 500“ с регистрационен [рег.номер на МПС] по [улица] към разклона за [населено място]. Приел е, че контролните органи, след получен сигнал, че с автомобила се превозват наркотици, са спрели водача за извършване на проверка. Приел е, че водачът е отказал да бъде тестван за употреба на наркотици. Приел е, че на водача е издаден талон за медицинско изследване № 0179370, подписано от него в 19,20 часа. Приел е, че И. не се е явил за извършване на медицинското изследване. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че деянието осъществява състава на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от Закона за движението по пътищата, както и че с наложените административни наказания ще се постигнат целите на генералната и специалната превенция.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Между страните не се спори по фактите.

При извършената проверка И. е отказал да бъде изпробван с техническо средство с цел установяване употреба на наркотични вещества, като на основание чл. 3а, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 година за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата) му е издаден талон за медицинско изследване. Установено е, че И. не се е явил и за медицинско изследване.

Настоящият състав намира, че в хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е изложил ясни и разбираеми мотиви. Съдът не дължи произнасяне по всички наведени с жалбата твърдения за незаконосъобразност, а само на съществените, тези които могат да бъдат основание за отмяна на наказателното постановление.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение. В Акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление извършеното е описано с всички необходими

съставомерни признаци. Установеното посочване на два различна часа на извършване на нарушението не е съществено, тъй като часът на извършване на нарушението не е реквизит по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Безспорно е, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил дадено му предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Деянито осъществява състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата.

Въззивният съд е съобразил Тълкувателно решение № 13/20.12.2021 година, постановено т.д. № 1/2021 година на Върховния административен съд на Република България.

Предвид горното проверяването решение следва да се остави в сила.

Съдът намира, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2426/01.07.2025 година на Районен съд - София, постановено по НАХД № 3340/2025 година.

ОСЪЖДА А. И. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТИ НА Столична дирекция на вътрешните работи – Началник група „Пътна полиция“ сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.